

ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ ПРИРОДНИЧИХ НАУК В ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ

Гладун Тетяна Святославівна

кандидат педагогічних наук,

здобувач наукового ступеня

НПУ ім. М.П. Драгоманова

В нових економічних і соціокультурних умовах пріоритетними завданнями державної освітньої політики є підвищення якості і конкурентоспроможності вищої освіти України, сприяння інтеграції університетської освіти й науки, прискорення процесів інтеграції до міжнародного освітнього простору. у підготовці магістрів природничих наук досягти результатів можна завдяки впровадженню компетентнісного підходу, що на сьогодні розглядається як один із напрямів модернізації вищої освіти й передбачає формування у магістрів системи професійних компетентностей, які дають їм можливість ефективно діяти на різних рівнях професійної діяльності: науковця, викладача, вчителя.

Особливістю підготовки магістрів природничих наук є необхідність урахування міждисциплінарних зв'язків, що є проявом інтегративних процесів проникнення фундаментальних знань у цикл дисциплін професійної підготовки таких фахівців як на рівні професійно значущих базових природничих наук, так і спеціальних методичних та ключових компетентностей. Ці зв'язки відіграють важливу роль у підвищенні якості гуманітарної і соціально-економічної, природничої, професійної і практичної підготовки магістрів. Особливістю такої підготовки є оволодіння магістрами узагальненим характером пізнавальної діяльності, основу якої складають наукові уявлення про світ.

Під час лекційних, практичних, лабораторних, семінарських занять, педагогічної практики в закладах освіти, практики у наукових установах магістрантам

природничих наук необхідно:

- оволодіти психолого-педагогічними теоріями та їх аналізувати з метою використання у педагогічній, зокрема, науково-дослідній діяльності; виконання психолого-педагогічних і методичних досліджень;
- брати участь в інформаційній і технічній організації наукових семінарів і конференцій;
- планувати (проекувати) навчально-виховну роботу; розробляти і використовувати різного роду дидактичних і технічних засобів;
- ознайомлюватися з організацією і плануванням фізичних досліджень;
- використовувати комп'ютерні інформаційні технології у навчально-виховному процесі;
- вести документацію викладача, вчителя, академічної студентської групи, класу; проводити навчальні заняття; виховувати студентів та учнів;
- здійснювати організаційну і виховну роботу куратора академічної групи та класного керівника;
- забезпечувати безпеку життєдіяльності й охорони праці учасників навчально-виховного процесу у вищій і середній школі;
- проводити моніторинг результатів навчання і виховання студентів та учнів.

У процесі підготовки магістрів природничих наук їм потрібно отримати відповідні знання, а саме:

- про науково-методичне забезпечення спеціальності у вищих і середніх навчальних закладах різного типу;
- методика організації і проведення навчальних занять;
- організаційні форми, методи і засоби для організації самостійної роботи студентів та учнів;
- дозування часу опрацювання студентами та учнями окремих тем і питань, виходячи з певних умов;

- як складати конспект навчального заняття, до якого план заняття входить як складова частина.

- як підбирати систему задач для проведення контролю знань, умінь і навичок студентів та учнів;

Під час навчальних занять, різного роду практик магістрам природничих наук необхідно виробити відповідні вміння:

- аналізувати педагогічні і наукові завдання, пов'язані з виконанням обов'язків науково-педагогічного (педагогічного) працівника у вищих і середніх навчальних закладах певного типу;

- аналізувати навчальні програми з дисциплін і предметів і на їх основі складати робочі програми для даного контингенту студентів та учнів;

- аналізувати навчальні плани, програми, дидактичні матеріали, наукову і методичну літературу для цілей проектування цілісного навчального процесу;

- користуватися власними знаннями та літературними науковими і методичними порадами;

- проектувати доцільну пізнавальну діяльність студентів та учнів для засвоєння конкретного навчального матеріалу

- розробляти робочу навчальну програму з поєднанням традиційних та інноваційних технологій;

- обирати організаційні форми та методи проведення навчальних консультацій;

- дозувати час опрацювання студентами та учнів з окремих тем і питань, виходячи з певних умов;

- оцінювати навчальні досягнення студентів та учнів за встановленими навчальними програмами нормативами.

Література

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої школи. Курс лекцій : модульне навчання / А. М. Алексюк. – К. : Вища школа, 1998. – 342 с.
2. Навчальний процес у вищій педагогічній школі: навчальний посібник / За загальною редакцією академіка О. Г. Мороза. – К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2001. – 238 с.
3. Осадчук Л. А. Методика преподавания физики : дидактические основы.– К. : Одесса : Вища школа, 1984.– 350 с.
4. Шарко В. Д. Методична підготовка вчителя фізики в умовах неперервної освіти : монографія / В. Д. Шарко. – Херсон : Видавництво ХДУ, 2006. – 400 с.